

JORNETS (Sencelles, Mall. 19, c-1)

La dada més antiga la trobam en el Mapa Despuig, que ho escriu igual. Origen incert, però sembla romànic i no pas aràbic.

Sobre si és mossàrab o català el dubte és més considerable. Ens recorda en forma imprecisa un grupet de topònims del continent: *Joanet* (prop de Sant Hilari Sacalm), *Joaneda*, *Joanetes* (Olot), *Jovani* (Maestrat, Catí), derivant tots aquests noms continentals de formes com JUVENETOS 'bosquets d'arbres joves', no suscitaria escrúpols fonètics seriosos suposar que fos una forma mossàrab **Jovnets*, en la qual el grup *vn* s'hagués tornat *rn*. Cosa que acceptariem sense gaire dubtes si no fos que hi ha un nom més semblant amb *rn*, en el Principat: *Jornet* és el nom d'un suburbi de Badalona. ¿També aquest fóra alteració de *Jovnet*? ¿O es podria pensar en un collectiu de *jordons* variant pirinenca del nom dels *gerds* o *gerdons*, format ja d'antic i sincopat en *jordnet*? De tota manera no pensem en l'àrab (com tercer en discòrdia), que no convé a Badalona i poc ací: una rel àr. *ğrn* a penes hi és; encara que hi hagi NPP com *ğirūni*, *ğerūna* o *ğerrān* a Algèria no s'hi adapten formalment ni és clar que siguin antics ni de formació aràbiga.

JUEU, Cap de (Eivissa)

Es tracta d'un elevat promontori de la costa de l'illa, la del Sud-oest, entre la punta SO d'Eivissa, i l'extrem occidental de la badia de Portmany. Encara que s'ha pres aquest nom per la denominació catalana dels hebreus, volem cridar l'atenció sobre la probabilitat que això, almenys en l'origen, sigui una aparença enganyosa. No hi fa res que el mateix Macabich sembli acceptar-ho, en dir-nos que en el segle XVI, «manteníanse atalayas en Formentera, Corona, Paralta y Cabo del Jubeu» (*Feudalismo*, p. 47); però no deuen sentir-ho així els mariners més pràctics del país, car el més entès que Coromines consultà (1963) (vell habitant i nadiu de sa Penya de Vila d'Eivissa, i amb molt llargs anys d'experiència en l'ofici) pronunciava *kad də žuvéy*, sense article i amb una *e* oberta, no pas amb la vocal *é* del nom ètnic. Sobretot, el nom que trobam en el Repartiment de l'illa (c. 1240) té la forma *Jouf*, repetida dues vegades, i ben verificada per Coromines amb el manuscrit original (línies 59 i 51, de la seva transcripció). La identificació no és dubtosa, car diu que el quartó de Portmany «a meridie, terminatur in monte qui dicitur *Jouf benigalis* --- ascendit ad montem qui dicitur *Jouf benigalib* ---» (aquesta *b* és clara, si bé el primer cop sembla més aviat una variant de *s* o *f*). I és que també ens admirem de pensar com un tros